

Tél jön

Tél jön

*De mi tavaszra készülünk
Csaljuk magunkat zöld fenyőággal
Ha van gyermekünk*

És ha nincs nekünk

Átgyermekülünk

És kacérkodunk Isten fiával

Tél jön

*Fák között retteg a csillag
Vonat huzata részegeinket
Vasa üti el*

Józanainkat

És értünk ingnak

Tornyostól harangjai a csendnek

Tél jön

*De a három király nem jön
Vattával s kóccal tömve a jászol
Mert Jézus Urunk*

A kereszten fönn

Maradt örökkön

Lábánál ómagyar Máriástól

Tél jön

*Van-e még kinek karácsony?
Tavalyi holtunk is temetetlen
Ünnepeinken*

Vagyunk mint gyászon

Megszült magányon

Történelmünk még fönt a kereszten

Tél jön

Istállónk földje templomkő-kemény

Hippi karácsony

*Nézd, nézd, a levegőt
megvonalazták december
pókhálós,
ezüstös szálai.*

*Hajnal van, nézd,
mászik, araszol
az ég falára föl
a Nap.*

*Fagypont. Kapcsolatok
fagypont alatt.*

*Fázom. Pókfonalak a napsugarak.
Nézem, hogy araszol
az ég falára föl
a pók, a Nap.*

*Zene szól,
záslók: félárbócon a szavak.
Az utcakövek:
kiadatlan verskötetek.
Zene szól.*

*Szavak, szép
jelszavak:
MAKE LOVE, NOT WAR.*

*Tapsolunk,
taposunk rajtatok
járdára festett szavak.*

*Nap, te Nap,
ezüst hálódban
egy szűnyog
fönnakadt,
nyárról ittragadt.*

*Honnan a téli határban,
honnan e
síró szűnyog?*

*Nem is az. Jégverte, hófödte fa:
a megremegő lábak, áttetsző szárnyak:
faágak.*

*Jégverte, hófödte fácska
szűnyogtette a téli tájban.*

*Keretek, korlátok:
fénylő,
csukott ablak négyszögében
állok.*

*Nagyon szeretlek.
Hajadba tűzők egy szál
virágot.*

Kinn csend.

Benn csönd.

Kincs e csönd.

*Kocsiút,
nehéz kocsi fut,
üti a szódás
a lovát, kiabál.*

*Nemrég még
minden egész volt,
ostor pattant, s minden
kettétörött.*

*Fele szemét. Fele arany.
Hozom a fölszalagozott,
kettétört karácsonyfát
kettétört asztalodra.*

*Fénylő ablak
négyszögében állok.
Tányéromon: gesztenye,
dió, noszpolya.
Mind jó borkorcsolya.*

*Pocsolya. Befagyott pocsolyák
jeges tükrén siklani jó.
Nem is kell korcsolya,
napestig csúszik a kicsi cipő.*

*Gyors önarckép:
tekintetem is
átsiklik az ablak
befagyott tükrén.
Tükör én.*

*Forró teák. Tüzes borok.
December ezüst napjai.
Embermagány és táborok.*

*Egy olyan,
egy olyan verset,
egy olyan verset kellene írni,
amelyiknek nincs vége,
amelyik hirtelen
szakad félbe,
nagy fehér lapjait
aláírhatod,
továbbírhatod.*